

Dosar nr. 5r-327/2025; PIGD: 4-25140460-24-5r-02102025

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

11 decembrie 2025

or. Criuleni

Judecătoria Criuleni (sediul central), în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul: Romina Țurcan

Grefierului: Anton Platon

examinând, în ședință judiciară publică, cauza contravențională, în baza contestației împotriva deciziei agentului constator asupra cauzei contravenționale, *depusă de Pantea Elena ******, născută la *******, IDNP *******, originară și domiciliată în r-nul Criuleni, s. *******, -

Termenul de examinare a cauzei: 02.10.2025 – 11.12.2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

1. Circumstanțele constatate în judecarea cauzei:

Prin decizia agentului constator al Inspectoratului de Poliție Criuleni, Scutelnic Nicolae, din 16.09.2025, numita *Pantea Elena ****** a fost amendată cu 150 unități convenționale, echivalentul a 7500,00 lei, în temeiul art. 47² alin. (1), lit. a) Cod contravențional, fiind învinuită că, la data de 23.08.2025, ora 14:00, în or. Criuleni, str. 31 August 1989, nr. 105, a pretins acceptarea mijloacelor financiare ce nu i se cuvin, pentru sine, în scopul participării la întrunirea organizată în or. Criuleni din 23.08.2025, organizat de personal afiliat organizației criminale „Șor”, care urmărea încălcarea ordinii publice.

La data de 01.10.2025, *Pantea Elena*, nefiind de acord cu decizia agentului constator, a depus la Inspectoratul de Poliție Criuleni o contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI06 ******* din 16.09.2025, emisă în privința sa, cu încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptei contravenționale.

În continuare, contestatara a expus motivele de fapt ale contestației.

Contestatara a declarat că nu recunoaște fapta imputată și nu este de acord cu procesul-verbal de constatare a contravenției și cu decizia de sancționare, considerând că acestea au fost întocmite și emise cu încălcarea dispozițiilor legale și în contradicție cu circumstanțele reale ale cauzei.

Totodată, *Pantea Elena* a menționat, cu titlu de notare, că în situația în care în procesul-verbal, la compartimentul 18, apare semnătura sa, aceasta nu exprimă recunoașterea faptei contravenționale, ci doar confirmarea luării la cunoștință despre pornirea procesului contravențional. De asemenea, a precizat că, în cazul în care amenda a fost achitată, acest fapt nu semnifică recunoașterea vinovăției, achitarea fiind efectuată exclusiv pentru a evita consecințe patrimoniale mai grave, precum blocarea cardurilor bancare sau a surselor de venit (pensie, salariu etc.), și pentru a preveni privarea familiei de mijloacele minime de existență.

A menționat că întregul proces s-a desfășurat într-un regim de urgență maximă, fără participarea sa efectivă, agentul constatatator examinând cauza în lipsa contravenientei, fără a-i explica drepturile și obligațiile, fără a-i asigura dreptul la apărare și, după caz, accesul la un interpret. Nu i s-a explicat esența faptei imputate și nu i-a fost prezentată nicio probă care să confirme acuzațiile aduse. Mai mult, procesul-verbal ar fi fost întocmit cu grave erori de formă și de conținut, iar în timpul procedurii ar fi fost amenințată cu consecințe mai grave în caz de nesupunere, ceea ce a pus-o într-o situație umilitoare și degradantă, afectând-o atât personal, cât și pe membrii familiei sale.

Pantea Elena a invocat principiul legalității, prevăzut la art. 5 din Codul contravențional, potrivit căruia nimeni nu poate fi declarat vinovat sau sancționat contravențional decât în conformitate cu legea, fiind interzise interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii contravenționale. A precizat că legea nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului și că nimeni nu poate fi supus tratamentelor crude, inumane sau degradante.

De asemenea, în susținerea poziției sale, a făcut trimitere la prevederile art. 9 Cod contravențional, menționând faptul că, a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe nare nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituind inexistența faptei contravenționale, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

În continuare a citat prevederile art. 374, 440 alin. (1) Cod contravențional.

Cu referire la probatoriul acumulat, a făcut trimitere la prevederile art. 425 Cod contravențional, menținând faptul că această omisiune, ridică dubii referitoare la respectarea în speță a prevederilor normei citate și art. 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă, este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravențional. A mai menționat că, omisiunea enunțată, de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor, au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Mai pretinde că, procesul-verbal cu privire la contravenție, reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal, atrage nulitatea acestuia.

În acest sens, a menționat că procesul-verbal a fost întocmit cu grave erori de formă și de conținut. Unul dintre elementele de bază ale procesului-verbal fiind locul și timpul săvârșirii

faptei contravenționale, agentul constatatator nu a indicat exact locul și timpul, sau perioada comiterii faptei contravenționale.

A menționat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei atrase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, așa cum le elucidează în continuare în contestația sa, consideră că afectează în mod esențial modul în care, în prezenta speță, agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce, potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatatator.

A arătat că agentul constatatator, care, potrivit dispozițiilor legale, era obligat să desfășoare toate acțiunile necesare pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție în care trebuia să individualizeze fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a acestuia, concomitent cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Agentul constatatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional, nu a elucidat toate aspectele speței și nu a acumulat probe care ar fi putut demonstra vinovăția contravenientului.

Cu referire la aspectele de fond, *Pantea Elena* a invocat că, potrivit deciziei de sancționare, i s-ar fi imputat faptul că ar fi acceptat personal bani pentru a exercita votul la alegeri într-un mod anume. Aceste concluzii le-a calificat drept falsuri și abuzuri, motivând că nu există nicio probă care să indice cine i-ar fi oferit acei bani, ce persoană fizică anume. A subliniat că o aplicație bancară nu poate constitui subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor, nu este probat scopul transferului bancar, nu este probat faptul că acești bani ar fi ajuns efectiv la contravenientă și nici că ar fi fost ridicați. Nu este demonstrată legătura causală dintre o aplicație bancară, un mesaj transmis prin intermediul acesteia și procesul electoral. Nu este probat faptul că participarea la alegeri s-ar fi realizat din interes material și nici că presupusul transfer ar fi avut scopul influențării opiniei alegătorului.

Contestatarul a susținut că nu este exclusă ipoteza unei simple donații sau a unui simplu transfer bancar, fără nicio legătură cu alegerile. Unica pretinsă probă a poliției ar fi o așa-zisă listă, potrivit căreia ar exista un mesaj de la o bancă străină, transmis pe un anumit număr de telefon, care ar indica existența unui transfer, date care însă nu au fost verificate corespunzător. Totodată, nici aceste preținse probe nu au fost anexate la materialele cauzei.

În consecință, contestatarul a susținut că fapta incriminată se bazează exclusiv pe constatări subiective ale agentului constatatator. A mai relatat că la decizia de sancționare nu a fost anexat niciun material probator care să demonstreze existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47² din Codul contravențional, considerând că agentul constatatator a admis un abuz grav, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu întrunește elementele constitutive ale contravenției.

De asemenea, a menționat că simpla indicare, în procesul-verbal cu privire la contravenție, a articolului care prevede o sancțiune nu echivalează cu demonstrarea comiterii contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la aceste argumente, contestatarul a subliniat că agentul constatatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând în mod deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Contestatarul a invocat dispozițiile art. 375 din Codul contravențional, privind prezumția de nevinovăție, și art. 441, privind temeiurile de încetare a procesului contravențional, arătând că în cauză nu există fapta contravențională. A făcut, de asemenea, trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special cauzele *Anghel c. României* și *Öztürk c. Germaniei*, invocând faptul că sarcina probei revine autorităților, iar, în lipsa probelor, fapta nu poate fi imputată contravenientului.

În continuarea celor menționate, contestatarul a reflectat că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana indicată în procesul-verbal trebuie demonstrate potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, menționând că prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în contestația sa, întrucât în prezenta cauză procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, iar în lipsa unor probe care să demonstreze, potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, contestatarul a concluzionat că procesul contravențional urmează a fi încetat, iar decizia de sancționare – anulată, întrucât nu este întrunită fapta prevăzută de art. 47² din Codul contravențional.

A mai făcut referire la faptul că respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate reprezintă un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală revine tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor se desfășoară în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, asigurând totodată calitatea legislației aplicabile.

Urmare celor expuse, contestatarul *Pantea Elena* a solicitat admiterea integrală a contestației sale.

În cadrul ședinței de judecată, atât contestatarul *Pantea Elena*, cât și agentul constatatator Scutelnic Nicolae, fiind înștiințați legal, nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezenței și nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor. Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa contestatarii și a agentului constatatator.

2. Probele pe care se întemeiază concluzia și motivele de respingere a unor probe:

Soluționarea chestiunii admisibilității contestației spre examinare:

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatatator este de 15 zile de la

data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447¹ alin. (8).

Preliminar, instanța constată că contestația înaintată spre examinare se încadrează în categoria cauzelor contravenționale ce intră în competența instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 2) din Codul contravențional.

Instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI06 *****, a fost întocmit la data de 16.09.2025, în lipsa făptuitoarei/contestatarei *Pantea Elena*, fapt ce rezultă din rubrica 14 a procesului-verbal (f.d.50), unde este expres indicat că a fost întocmit în lipsa persoanei. Din materialele cauzei, respectiv scrisoarea de expediere emisă de Inspectoratul de Poliție Criuleni la aceeași dată – 16.09.2025 (f.d.49), nu rezultă că contestatara a luat efectiv cunoștință despre act, lipsind dovada de recepționare.

În temeiul art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul are dreptul să conteste decizia agentului constator în termen de 15 zile de la emiterea acesteia sau, în cazul părților care nu au fost prezente la ședința de examinare, de la data înmânării copiei deciziei. În speța de față, contestatoarea nu a fost prezentă la întocmirea procesului-verbal și la emiterea actului sancționator. Cu toate acestea, contestația a fost depusă la data de 01.10.2025, respectând astfel termenul de 15 zile de la aducerea la cunoștință a actelor contestate. Prin urmare, instanța constată că contestatoarea a acționat în termenul legal prevăzut pentru contestare.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că, potrivit art. 448 alin. (8) din Codul contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Instanța constată, de asemenea, că la materialele cauzei se regăsește bonul de plată din data de 30.09.2025, care atestă achitarea taxei de timbru în sumă de 200,00 lei de către *Pantea Elena* (f. d. 4). În aceste condiții, instanța apreciază că obligația procedurală referitoare la achitarea taxei de timbru a fost respectată, iar contestația este admisibilă și poate fi examinată în fond.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituției Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al Convenției. Această obligație trebuie respectată de către toate instituțiile statale, de către puterea executivă a statului, însă și de puterile legislative și judecătorească, precum și de către toate persoanele care acționează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delict și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei

persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții”.

În continuare, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale” (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1¹) Cod contravențional, *instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1¹).*

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (1) Cod contravențional, Contravențiile prevăzute la art. 47, 47¹, 47² (...) se constată și se examinează de către poliție.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 16.09.2025, agentul constatat din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, Scutelnic Nicolae, a întocmit în privința lui *Pantea Elena* procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47² alin. (1), lit. a) Cod contravențional, prin care a reținut în sarcina acesteia faptul că, la data de 23.08.2025, ora 14:00, în or. Criuleni, str. 31 August 1989, nr. 105, a pretins acceptarea mijloacelor financiare ce nu i se cuvin, pentru sine, în scopul participării la întrunirea organizată în or. Criuleni din 23.08.2025, organizat de personal afiliat organizației criminale „Șor”, care urmărea încălcarea ordinii publice.

În baza procesului-verbal cu privire la contravenție sus-notat, la aceeași dată de 16.09.2025, agentul constatat a emis decizia de sancționare a contravenientei, aplicându-i sancțiunea sub formă de amendă, în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul sumei de 7500,00 lei.

Întru întocmirea actelor administrative prenotate, agentul constatat a reieșit din conținutul următoarelor mijloace probatorii, și anume:

- 3 purtători de informații de tip DVD, cu înregistrări de la fața locului (f.d.12; 20; 36) – fără acte de ridicare, anexare la dosar și acordare a acestora a calității de mijloace materiale de probă;

- copia neautentificată a raportului de examinare a înregistrării video din 23.08.2025 (f.d.14);

- copia neautentificată a informației nr. 3961 din 23.08.2025, înregistrată în R-2 al Inspectoratului de Poliție Criuleni, potrivit căreia urma să fie petrecut un protest în or. Criuleni (f.d.15);

- copia neautentificată a procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 25.08.2025, potrivit căruia au fost ridicate 45 fotografii digitale (f.d.17-19);

- copia neautentificată a ordonanței de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza contravențională din 25.08.2025, potrivit căreia, 45 fotografii digitale au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive și anexate la dosarul contravențional nr. 20252103958 din 23.08.2025, fără a exista vreun înscris procesual ce legătură ar avea cauza dată cu cauza contravențională în privința cet. *Pantea Elena* (f.d.19);

- copia neautentificată a procesului-verbal de examinare din 25.08.2025, potrivit căruia, au fost examinate înregistrările video din 23.08.2025 cu planșe ilustrative în copii neautentificate (f.d.21-22; 23-44);

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI06 ***** din 16.09.2025, încheiat de agentul constatatator din cadrul IP Criuleni, Scutelnic Nicolae în privința lui *Pantea Elena*, în baza art. 47² alin. (1), lit.a) Cod contravențional, în care se conține și decizia de sancționare a contravenientei, adoptată la aceeași dată (f.d.50);

- decizia despre rezultatul controlului petiției (informației) din 16.09.2025 (f.d.51).

Ab initio, instanța va examina aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Așadar, se reține că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională stabilește în mod expres că procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie redactat într-o formă „*ad validitatem*”, cu respectarea strictă a tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, condiție indispensabilă pentru valabilitatea acestuia și pentru producerea efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Această exigență derivă din prevederile art. 443 și 445 din Codul contravențional, care impun agentului constatatator obligația de a consemna cu exactitate și completitudine toate datele și împrejurările relevante pentru constatarea faptei. Instanța de judecată subliniază că procesul-verbal reprezintă un act oficial întocmit de un agent aflat în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, care beneficiază de prezumțiile de legalitate, autenticitate și veridicitate, are forță probantă proprie și se execută din oficiu, însă această forță probantă este condiționată de respectarea formei cerute de lege. Nerespectarea acestor exigențe de formă și de fond atrage lipsirea actului de valabilitatea necesară pentru a produce efecte juridice.

La acest capitol, instanța notează că, fapta de săvârșirea căreia este învinuită persoana, trebuie să fie clară pentru aceasta, principiu care este consfințit în art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Acest principiu este parte integrantă al dreptului la un proces echitabil și stabilește că, orice persoană este în drept să cunoască în ce este învinuită, pentru a-și alege metodele de apărare.

Instanța relevă că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzatie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta

săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta pusă în sarcina lui *Pantea Elena* reprezintă acuzație în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție și de toate garanțiile procesuale legale. Sarcina probei îi revine întotdeauna agentului constatator

Conform art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției

La caz, instanța de judecată reține că, la materialele cauzei nu există careva citație emisă de Inspectoratul de Poliție Criuleni, inspector Scutelnic Nicolae, în adresa contestatarei *Pantea Elena* pentru a se prezenta la Inspectoratul de Poliție Criuleni. La rândul său, la dosar există o înregistrare video, care, în opinia agentului constatator, ar urma să confirme refuzul cet. Pantea Elena de a recepționa o oarecare citație, care, cum a fost enunțat supra nu se regăsește la dosar (f.d.47).

Pe lângă citațiile menționate, instanța de judecată constată că, la materialele cauzei, nu se regăsesc avize de recepție sau alte înscrisuri cu forță probatorie care ar proba faptul remiterii citației, al recepționării sau refuzului recepționării citației expediate de Inspectoratul de Poliție Criuleni.

Ca urmare, se stabilește că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite de agentul constatator Scutelnic Nicolae în lipsa cet. *Pantea Elena*, la data de 16.09.2025, fapt confirmat și prin mențiunile din rubrica nr. 14 ale formularului procesului-verbal, seria/nr. MAI06 ***** (f.d.50).

La dosar se regăsește scrisoarea de însoțire nr. 34/31-8377 din 16.09.2025 (f.d.49), emisă de Inspectoratul de Poliție Criuleni, care, prin conținutul său, relevă expedierea către *Pantea Elena* a copiei procesului-verbal și a deciziei de sancționare. Totuși, așa cum s-a menționat anterior, la dosar nu există dovada că aceste acte au fost efectiv primite de contestatar.

Pentru justetea controlului judiciar ocazionat de soluționarea contestației formulate de *Pantea Elena*, instanța de judecată constată că, în lipsa unor citații la dosar, contestatara nu a fost citată să se prezinte la Inspectoratul de Poliție Criuleni, în vederea examinării cauzei contravenționale. Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost emise la data de 16.09.2025, ora 09:59, în lipsa persoanei și fără ca la dosar să existe vreo citație sau alt act care să ateste informarea contestatoarei pentru data de 16.09.2025, ora 09:59.

Această împrejurare ridică dubii rezonabile privind respectarea normelor procedurale imperative prevăzute de art. 382 alin. (1)–(3) Cod contravențional, care stabilesc că citarea reprezintă o acțiune procedurală prin care autoritatea competentă asigură prezentarea persoanei în fața sa pentru desfășurarea normală a procesului contravențional, citarea se face prin invitație scrisă care trebuie să ajungă la persoana citată cu cel puțin 5 zile înainte de data la care aceasta

trebuie să se prezinte, iar persoana citată are obligația de a se prezenta la data, ora și locul indicate sau, în caz de imposibilitate, să informeze autoritatea și să convină asupra unei alte date.

În speța de față, *nu există niciun act care să ateste că Pantea Elena a fost citată sau informată în mod legal conform prevederilor art. 382 alin. (1)–(3) Cod contravențional*, astfel încât dreptul ei de a participa efectiv la procedura de constatare și sancționare contravențională se constată că nu a fost asigurat.

Instanța subliniază că această conduită a organului constatatator contravine nu doar normelor interne de procedură, ci și standardelor internaționale consacrate prin art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, privind dreptul la un proces echitabil.

În condițiile art. 443 alin. (5); (6) Cod contravențional, *procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatatator, de persoană în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și de victimă când există. În cazul în care constatarea contravenției este de competența unui organ colegial, procesul-verbal cu privire la contravenție se încheie de către președintele organului colegial sau de către un membru ales cu votul majorității membrilor prezenți la ședința în al cărei cadru are loc constatarea faptei ori desemnat de către președintele acestei ședințe și se semnează de către toți membrii prezenți la ședință. Faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.*

Instanța de judecată denotă că, nici prevederile normelor în cauză nu au fost respectate, or, cum reiese din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, lipsește mențiune despre faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție ar fi fost întocmit în prezența *cet. Pantea Elena* sau că aceasta ar fi refuzat să semneze procesul-verbal.

Instanța observă că rubricile nr. 15 și nr. 20 nu cuprind semnăturile martorului asistent care să certifice lipsa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție, după cum lipsește și însuși semnătura persoanei vizate.

Însă exigența sus-menționată este reglementată expres prin alin.(6) al art.443 Cod contravențional, care spune că: *faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). În cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.*

Respectiv, instanța constată că agentul constatatator nu a respectat procedura legală de asigurare a prezenței unui martor asistent care să confirme lipsa contestatoarei sau, după caz, refuzul acesteia de a semna procesul-verbal, precum și circumstanțele producerii faptei. Conform alin. (6) al art. 443 Cod contravențional, în cazul absenței persoanei citate sau al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal, acest fapt trebuie consemnat și certificat prin semnătura unui martor asistent, cu indicarea datelor sale de identificare (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). La caz, prevederea legală enunțată nu a fost respectată, deoarece procesul-verbal menționează generic lipsa contestatoarei, fără ca să fie consemnate semnătura unui martor asistent sau împrejurările privind refuzul de a semna ori imposibilitatea identificării martorului.

Instanța reține că, potrivit art. 443 alin. (6) Cod contravențional, înregistrarea video poate fi utilizată de agentul constatatator exclusiv pentru a dovedi refuzul persoanei de a semna procesul-verbal în situația imposibilității identificării unui martor. Acest mijloc tehnic nu poate substitui procedura de citare legală a persoanei și nici nu poate înlocui alte acte procesuale obligatorii prevăzute de legislația contravențională. Citarea reprezintă o acțiune procedurală distinctă, prin care se asigură prezentarea persoanei la autoritatea competentă, iar nerespectarea acestei proceduri atrage încălcarea dreptului la participare efectivă la procedura contravențională.

În aceeași ordine de idei, citarea contravenientei rămâne o acțiune procedurală distinctă de documentarea (audio/video), a refuzului persoanei de a semna procesul-verbal, și trebuie să fie efectuată conform normelor legale pentru a asigura participarea efectivă a persoanei vizate în procedura contravențională.

În prezenta cauză, deși agentul constatatator a consemnat întocmirea procesului-verbal în lipsa cet. *Pantea Elena*, acesta a omis atât să asigure certificarea prin semnătura unui martor asistent, cât și să expună motivele obiective care ar fi justificat imposibilitatea identificării unui martor, *încălcând astfel în mod direct cerințele imperative ale art. 443 alin. (6) Cod contravențional*. Această omisiune privează actul de una dintre garanțiile procedurale fundamentale menite să asigure corectitudinea și obiectivitatea constatării faptelor, prevenind eventuale abuzuri sau erori de consemnare.

Mai mult, obligația procesuală enunțată la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă și din conținutul art. 388 alin. (8) Cod contravențional, care stipulează că, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatatator este obligat să asigure participarea la acțiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exercițiu deplină (martori asistenți), *pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate*.

Totodată, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. f) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și a victimei a drepturilor și obligațiilor lor prevăzute la art. 384 și 387*.

Din înscrisurile probatorii anexate la dosar lipsește dovada că făptuitorului i-au fost aduse la cunoștință drepturile sale.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: obiecțiile și probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum și obiecțiile și probele victimei.*

Instanța de judecată constată că, nici prevederile acestei norme nu au fost respectate, deoarece la materialele dosarului agentul constatator a omis să solicite poziția făptuitorului vis-à-vis de fapta ce i s-a învinuit, omițându-se a se lua o explicație de la aceasta.

Sub un alt unghi de analiză, instanța reține că, potrivit art. 443 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă toate mențiunile obligatorii prevăzute de lege, acestea având rolul de a permite identificarea certă a persoanei vizate și de a conferi actului constatator valabilitate juridică deplină.

Art. 445 alin. (1) Cod contravențional *consacră expres sancțiunea nulității absolute a procesului-verbal în cazul lipsei unor elemente esențiale, precum: numele, prenumele și funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale* săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Caracterul imperativ al acestei norme exclude orice apreciere subiectivă a instanței asupra oportunității aplicării sancțiunii, întrucât legiuitorul a instituit această măsură tocmai pentru a proteja drepturile fundamentale ale persoanei și a asigura legalitatea actului de constatare.

În speță, din analiza procesului-verbal contestat, rezultă că acesta *nu conține seria și numărul actului de identitate* al contestatarului *Pantea Elena ******. În locul acestor date obligatorii, agentul constatator a menționat că identificarea s-a realizat în baza „fișa personală”. Or, o asemenea formulare nu poate substitui un act oficial de identitate recunoscut de lege și nu garantează certitudinea și autenticitatea identificării persoanei. Această lipsă constituie o încălcare gravă și nu un simplu viciu formal, întrucât afectează însăși premisa legală a constatării contravenției și a individualizării sancțiunii. Mai mult, potrivit art. 443 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupația persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, *datele din actul de identitate al acesteia* sau, *după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei*, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul fiscal și datele persoanei fizice care o reprezintă.

Subsidiu, instanța notează că, agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu a individualizat fapta contravențională.

Potrivit art. 384 alin. (2) lit. b) Cod contravențional, *persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să cunoască fapta imputată.*

Prin instituirea exigențelor de la art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, agentului constatatator îi revine obligația de a descrie fapta contravențională săvârșită pe deplin, cu specificarea acțiunii/inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor ce ar reda faptei un caracter contravențional.

Astfel, din conținutul prevederilor normelor citate se desprinde, că agentul constatatator urmează să realizeze o descriere în concret a contravenției, cu specificarea tuturor circumstanțelor de natura a reda faptei un caracter contravențional, întrucât rațiunea instituirii acesteia a fost de a permite instanței cercetarea legalității procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice, precum și a echității sancțiunii aplicate.

În aditie, instanța ține a nota că acțiunile/inacțiunile agentului constatatator vin în contradicție directă și diametral opusă cu prevederile art. 6 alin. (3) lit. a) CEDO: *„Orice acuzat are în special, dreptul: - să fie informat în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei aduse împotriva sa”* și în condițiile enumerate, contravenientul este lipsit de posibilitatea de a-și pregăti o apărare eficientă, deoarece potrivit jurisprudenței Curții Europene de o învinuire ne concretă nu te poți apăra.

Art. 20 din Constituția Republicii Moldova prevede că, *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.*

În conformitate cu alin. (1) art. 7 CEDO, *învinuirea trebuie să fie clară, cu indicarea tuturor datelor, mijloacelor și modului de săvârșire a faptei și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, numai în asemenea situație, instanța va putea pronunța o hotărâre de condamnare.*

În lipsa unei descrieri corespunzătoare a faptei, instanța de judecată nu poate exercita controlul de legalitate și temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție, intervenind *uno iacto* nulitatea absolută a acestuia.

Totodată, instanța de judecată reține că rațiunea pentru care legiuitorul a instituit sancțiunea nulității absolute în cazurile prevăzute de art. 445 alin. (1) din Codul contravențional constă în faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă fundamentul juridic al aplicării sancțiunii. Inexistența unor elemente esențiale, precum identificarea completă a persoanei, descrierea corespunzătoare a faptei sau certificarea prin martor în caz de refuz ori absență, generează o stare de insecuritate juridică incompatibilă cu exigențele unui proces echitabil. În plus, nulitatea absolută operează de plin drept, fără a fi necesară dovedirea unei vătămări concrete, întrucât prejudiciul adus garanțiilor procedurale este prezumat de lege.

Pertinente speței fiind și dispozițiile pct. 40 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional (nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție), unde Curtea a reținut că prevederile contestate sunt rigide și insensibile în privința circumstanțelor, pentru că sancționează procesul-verbal cu privire la contravenție cu nulitatea absolută, în cazul în care acesta nu conține cel puțin una dintre mențiunile stabilite de lege. Din această perspectivă, legea

nu le acordă instanțelor de judecată posibilitatea de a înlătura erorile care nu pot afecta, în mod obiectiv, caracterul echitabil al procesului. Astfel, dacă un judecător sesizat cu o contestație împotriva unui proces-verbal cu privire la contravenție constată că din acesta lipsește o mențiune prevăzută de articolul 443 din Codul contravențional, trebuie să-l anuleze și, implicit, să înceteze procesul contravențional.

În consecință, având în vedere caracterul imperativ al dispozițiilor art. 443 și art. 445 Cod contravențional, coroborate cu lipsa mențiunilor esențiale identificate reflectate mai sus în text, instanța constată nulitatea absolută a procesului-verbal contestat, cu toate efectele legale ce decurg, inclusiv imposibilitatea menținerii sancțiunii contravenționale aplicate în baza acestuia.

Art. 6 CEDO direct dispune: „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanța când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”.

La acest capitol, fiind incidente normele Codului de procedură penală și jurisprudența CtEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că persoana a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Acuzațiile aduse lui *Pantea Elena* duc la apariția unor serii de garanții procesuale, consacrate *inter alia* și de dreptul intern (art. art. 1, 5, 396 Cod contravențional) anume a prezumției de nevinovăție dar și cerințelor de probațiune care rezultă din aceasta (art. art. 5, 7, 10, 384 Cod contravențional).

Respectiv, persoana în privința căreia este pornit procesul contravențional, prin prisma art. 5 Cod contravențional, poate conta în mod electiv pe respectarea în tocmai a rigorilor legislației contravenționale, iar abaterile de la aceste rigori, sub aspect de procedură contravențională, fac imposibilă atragerea la răspundere contravențională a acesteia, impunând încetarea procesului contravențional la caz.

Astfel în cazul constatării în afara oricăror dubii rezonabile nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, decizia de sancționare bazată pe procesul-verbal contravențional afectat de nulitate absolută, nu poate fi reținută ca fiind una legală și întemeiată iar ca consecință, interpretând într-o manieră legală decizia de sancționare aidoma unui obiect accesoriu, aceasta

(decizia) urmează soarta obiectului principal (procesului-verbal), prin urmare, se atestă nulitatea acesteia.

La rândul său, art. 378 alin. (1) Cod contravențional, prescrie că: *în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.*

Or, eficiența exercitării dreptului la apărare în procesul contravențional, depinde în mod direct de plenitudinea acuzațiilor lansate de autoritatea competentă față de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, cât și de garantarea drepturilor procesuale de a prezenta probe, a formula obiecții întru apărarea sa, de cele din urmă garanții, contestatara *Pantea Elena* în speță fiind lipsită.

Suplimentar, instanța evidențiază că, reieșind din normele generale a dreptului procesual-penal, raportate la normele dreptului procesual contravențional, instanța de judecată are un rol neutru în proces și nu se manifestă în favoarea unei părți, respectiv, instanța de judecată este obligată să judece cauza în limitele învinuirii formulate în procesul-verbal cu privire la contravenție, care este asimilat cu rechizitoriul formulat în privința persoanei puse sub învinuire într-un proces penal.

Subsidiar, instanța reiterează că reieșind din sensul art. 375 din Codul contravențional: (1) *Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.* (2) *Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.* (3) *Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.*

Din considerentele enunțate, în ședința de judecată s-a stabilit nerespectarea exigențelor legale de fond și de formă a procesului-verbal care afectează esențial fondul cauzei.

Așadar, instanța de judecată a ajuns la concluzia, că decizia agentului constator urmează a fi anulată, iar constatarea nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție condiționează încetarea procesului contravențional în privința lui *Pantea Elena*.

Nu în ultimul rând, concluzia privind necesitatea admiterii contestației pentru rațiuni referitoare la încălcarea cerințelor de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, *degrevează instanța de obligativitatea analizei fondului cauzei și al contestației în partea celorlalte argumente invocate de contestatar.*

3. Norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei.

Potrivit art. 445 Cod contravențional: (1) *Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal și la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa*

denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Potrivit art. 461 alin. (1), (2) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional. Procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Conform art. 393 lit. a), art. 394 alin. (2) din Codul contravențional: *Instanța de judecată are competența de a soluționa cauzele contravenționale. Cauza contravențională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunță asupra fondului cauzei prin hotărâre.*

În prezența circumstanțelor constatate supra, conducându-se de prevederile art. 393 lit. a), 394 alin. (2), 452-463, 465-468 Cod contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se admite contestația contestatarei *Pantea Elena ******.

Decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Criuleni, Scutelnic Nicolae, din 16.09.2025, prin care a fost sancționată *Pantea Elena ****** cu amendă în mărime de 150 unități convenționale, în baza art. 47² alin. (1), lit.a) Cod contravențional, se anulează.

Se constată nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, seria/nr. MAI06 ***** din 16.09.2025, întocmit în privința cet. *Pantea Elena ******, în baza art. 47² alin. (1), lit. a) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința cet. *Pantea Elena ****** se încetează, din motivul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul

/semnătura/

Romina Țurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul

Romina Țurcan